

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 91. De Characterē, & receptione Spiritus Sancti in Ordinatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

omnes Theologi, quod Ordo sit Sacra-
 mentum, defendant, atque Concilium
 Florentinum, quod maximæ auctori-
 tatis est, disertis verbis defini-
 erit, Ordinem esse Sacramentum.

Sæcul. XV.
 A.C. 1562.

§. XCI.

*De Charactere, & receptione Spi-
 ritus sancti in Ordinatione.*

Nec minus variæ audiebantur opinio-
 nes a tertiæ classis Theologis, qui
 sextum discutiebant articulum de Ordinis
 materia, ejusque ritibus, necnon de
 eo, quem imprimit, Charactere, & de
 gratia, quam confert: equidem inter
 omnes conveniebat, Spiritum Sanctum
 & dari, & accipi in Ordinatione: qui-
 dam tamen dicebant, Spiritum San-
 ctum in propria persona dari: alii vero
 inquebant, eundem donari in gratia,
 qua de re multa fuit disceptatio, sed
 inter eos, qui de ea, quæ confertur,
 gratia differebant, acrior erat conten-
 tio, qua discutiebant, utrum detur gra-
 tia justificationis, an vero donum offi-
 cii exercendi: porro illi Sententiæ prio-
 ris fundamentum in eo ponebant, quod
 omnia Sacramenta largiantur gratiam
 justificationis: isti e contrario defen-
 debant, quod ea ab impœnitente re-
 cipi non possit, qui tamen accipit Or-
 dinem. Ceterum quoad characterem,

Sarp. l. 6.

D d 5 licet

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

licet omnes concordēs censuissent, eum in Sacerdotio imprimi, erant tamen opiniones variæ; quidam enim illum in Sacris tantum, alii vero in omnibus Septem Ordinibus imprimi affirmabant: quæ utraque sententia S. Bonaventuræ visa est probabilis: interim nonnullis placebat distinctio Durandi Mendensis Episcopi, qui docuit: "si per caracte-
"rem intelligitur potestas producendi a-
"liquam actionem supernaturalem, &
"spiritualem, tunc hic a solis Sacer-
"dotibus accipitur, cum hi tantum pro-
"ducere possint Spirituales consecrandi,
"& peccata remittendi effectus: si vero
"per characterem intelligitur Deputa-
"tio ad officium speciale, cuilibet Or-
"dini Character est proprius. Verum hæc opinio tanquam periculosa rejicie-
"batur, cum Lutheri affectis favere cen-
"seretur, qui Characterem in deputa-
"tione consistere affirmant, quatenus
"quispiam ad cujusdam muneris exerci-
"tium designatur, ac proin, quamprimum homo cessat esse deputatus ad
"ejusmodi muneris exercitium, mox et-
"iam illius character evanescat: itaque
"censebant alii, quod omnino opus foret,
"ut in omnibus Sacris Ordinibus
"proprius, ac haud delendus character
"constituatur. Major adhuc de Episco-
"patu erat controversia; innovabatur e-
"nim

nim illa quæstio: an sit Ordo specialis, ac characterem imprimat? porro id affirmabant plures, eoquod Episcopatus binas, ac speciales, easque sacras operationes complectatur, scilicet confirmationem, & Ordinum collationem, ad quas exercendas donum, ac specialis character requiratur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

§. XCII.

Articulus de Unctione, atque ritibus ad examen vocatus.

Cum sententiæ rogarentur circa Unctionem, & Sacras cæremonias in Ordinibus conferendis usitatas, omnes Theologi unanimi suffragio temeritatem Lutheranorum damnabant, eoquod hi contra sacram hanc unctionem, ritusque tam petulanter infurrexerint: nihilominus contendebant nonnulli, quod illæ Unctiones, ac cæremoniæ, quæ omnino requirerentur, ab illis minus necessariis distinguerentur: cum autem definiri oporteret, quænam ex hisce Unctionibus, ac cæremoniis plus, minusve sint necessariæ, non una omnium erat sententia; quippe quidam Lusitanæ Regis Theologus, jurisque Canonici Doctor nomine Melchior Cornelius, cujus jam supra meminimus, ita declamabat: "manuum impositio sola est cæremonia, quæ *essentialis* appellari
„mere"